

extracterne ere blevne sammenbragne til en Hovedſum; men herved bliver det vanſkeligere for Thinget at faae et Overblik over ſelve Statsregnskabet og dets Forhold til Finantsloven. Ogsaa i en anden Henſeende vil man finde, at der er Et og Andet, at erindre ved de trykte Regnskabsextracter; jeg ſkal ſaaledes bemærke, at, naar man under Juſtitsministeriet vil eſterſee Contoen til Juſtitsvaſenet, vil man finde, at der imellem de trykte Extracter, der ere os meddeelte af vore Reviſorer, og den Regnskabsextract, der er os meddeelt gjennem Finantsbogholderiet, er en Forſkiel af henved 3,000 Rd., idet det ſidſte har omtrent ſaa meget Mere end det forſte. Dette hidrører fra, at den Sum, der var opført paa Juſtitsministeriets Regnskab, ganſke rigtig ſvarer til den, ſom er bleven os meddelt af vore Reviſorer i det trykte Statsregnskab; men indenfor Linien er der i Juſtitsministeriets Regnskab bemærket, at der desuden er medgaaet noget over 2,800 Rd., og denne Bemærkning har dog unægtelig ſtor Betydning, idet den oplyſer, hvor meget der i Virkeligheden er medgaaet, og den er ikke bleven os meddelt i den trykte Extract af Regnskabet, ſom vi have ſaaet af vore Reviſorer. Det vil heraf let ſees, hvorledes Udvalget ſelv har maattet ſole, at det virkelig kan være vanſeligt at trænge ind i enkelte Poſter. Jeg ſkal ogsaa bemærke, at, naar vi ſkulle underſøge, hvorledes Statsregnskabet ſtemmer med Finantsloven, er det ikke alene nødvendigt, at man ſammenligner det med den egentlige Finantslov; man maa ogsaa ſammenholde det med de andre Love, der maae anſees for at være et Tillæg til Finantsloven, hvad enten det ſaa er Tillægsbevillinger eller andre færilige Love, der give Hjemmel til Udgifter. I denne Henſeende vil man blive ſuffet, naar man laſter ſit Blik paa det os af vore Reviſorer meddeelte trykte Statsregnskab, thi nogle Steder opføres ſaadanne Love ſom Hjemmel for Udgifter og ſtilles altsaa ganſke paa ſamme Maade ſom Finantsloven og Tillægsbevillinger, andre Steder finder man derimod, at ikke engang Tillægsbevillinger ere paaberaabte, og denne Fremgangsmaade kan ikke Andet end virke forvirrende. Naar man nogle Steder i den trykte Regns-

ſkabsextract ſeer, at Tillægsbevillinger og andre Love ere anførte, ſaa kunde man let friſtes til at troe, at det er ſkeet overalt, men derved vilde man komme i Vildfarelſe, thi paa nogle Steder er det, ſom ſagt, ikke ſkeet. Dette kommer viſnok af, at Revisionen har lagt mindre Vægt paa diſſe trykte Regnskabsextracter, ſom ere meddeelte Thinget, end jeg maa anſee for unſikligt; jeg maa anſee det for unſikligt, at Grundlovens Bud i dens 53de Paragraph nøie overholdes, at det os meddeelte trykte Statsregnskab maa ſlutte ſig Poſt for Poſt til Finantsloven, og jeg haaber, at, naar de ærede Herrer have i en viſnok ingenlunde ſjær Grindring de Timer, de have maattet offere paa Behandlingen af Statsregnskabet, ſaa vilde de være enige med mig i, at, naar de kunde have Finantsloven i den ene Haand og Regnskabet i den anden og ſaa Poſt for Poſt ſøge at faae Uvorenſtemmelſerne derimellem oplyſte, ſaa vilde de med ſtorre Interreſſe følge Forhandlingerne derom.

Det vil ſaaledes ſees, at det er diſſe forſkjellige Synspunkter, ſom have bevirket, at dette Thing er kommet til en noget anden Behandling end Landſthinget. Jeg kan for mit Bedkommende ikke Andet end paaffjonne Landſthingets Veredvillighed til diſſe to Gange i alt Vaſentligt at ſlutte ſig til Folkethingets Beſlutninger; det vilde medføre en endeløs Forhandling og en endeløs Udfættelſe, derſom diſſe to Regnskaber nu bleve ſtudie ud til næſte Aar. Det maa antages, at det nu fra Landſthingets Side er tilkjendegivet, at det ikke har Noget at erindre imod, om de fremtidige Reviſionsarbejder behandles overeensſtemmende med de ſaaledes tagne Beſlutninger, men iøvrigt kan jeg ikke undlade at tilføie, at jeg nu, eſter at hvert af Thingene ſelvſtændigt har behandlet Regnskabsſagen, maa anſee det for rigtigt, at man næſte Møde atter tager Statsreviſorerneſ Instrux for ſig, og at man da ved et ſamlet Udvalg fra begge Thing ſøger at tilveiebringe ſtorre Klarhed og ſtorre Overeensſtemmelſe end den, der hidtil har været i ſaa Henſeende. Jeg indrømmer villig, at Reviſorerne virkelig have havt en høiſt ubehagelig Stilling i denne Sag. De have ved Behand-